Čarohraní: Moravské kořeny Magic paying

Napsal uživatel Dušan Trličík
Středa, 19 Listopad 2003 04:00

Přiznám se, že jsem se trošku zalekl úkolu napsat něco smysluplného o něčem podobném jako je folklór a zároveň nevyslovit něco kacířského.
Když jsem totiž zamlada chodil do Lidové Školy Umění, mohl jsem z jistých kádrových důvodů hrát pouze na akordeon, a na ten se hrály povětšinou lidové písně. A když ne, tak to (snad díky tomu nástroji) alespoň lidově znělo. Tehdy se v mém podvědomí vybudovala vůči lidové písni, potažmo folklóru vůbec rezistence, se kterou se potýkám dodnes, aniž bych vůči samotné lidové písni mohl cokoliv namítnout. A možná v tom nejsem sám. A tak jsem byl nakonec rád, že si mohu díky CD ***Čarohraní***, které vydalo v letošním roce brněnské vydavatelství Indies records, poněkud provětrat své vědomí i podvědomí a zároveň narovnat povědomí o tom, co nelze žádným způsobem pominout a zároveň trošku nahlédnout pod pokličku toho, čemu se dnes říká world music.

Také se přiznám, že osobně kompilace příliš rád nemám, ale snad díky tomu, že to není vyloženě koktejl, ale naopak je zde více písní jednoho interpreta řazeno za sebou, nemám pocit, že se musím zcela podřídit vkusu někoho cizího, kdo pro mě písně vybral a seřadil. Nakonec po několika přeposloucháních celé desky musím říci, že se vydavatelům v Indies records podařil vydat opravdu pěkný kousek. CD je se svými 22 písněmi a téměř 79 minutami "nadupáno" k prasknutí, a pokud se nechceme zabývat muzikantskými detaily a nekritickým vynášením svých oblíbenců, rozhodně nenastane okamžik, kdy bychom se měli začít nudit a to i přesto, že úvodní Hradišťan nasadil laťku velmi vysoko. Ale tak to má být, nejlepší víno se nalévá vždy jako první.

Z celkového počtu písní mají na výběru nejvíce **Tomáš Kočko & ORCHESTR**, **Muziga** a **Teagras** - po třech písních. Po dvou má již zmíněný **Hradišťan** spolu s **Benediktou** a valašskomeziříčskými

Docuku
. Když jsem posledně
jmenované letos slyšel hrát na Zahradě, zdálo se mi, že jim chybí
baskytarista. Po opakovaném poslechu nahrávky si to však již nemyslím,
zvládají to velmi dobře i bez něj a živelnost jejich projevu rozhodně
nedělá jejich názvu ostudu. Po jedné písni mají na výběru
Maraca
,
hudební solitér
Iva Bittová
, vsetínská folklórně-folková
Veselá Bída
,
také letošní držitelé zahradního Krtečka
Koňaboj
, dále
Neboysa
, a pak
dva zástupci tvrdého přístupu k věci, hardrockoví
Sad Harmony
a doom
metaloví
Silent Stream of Godless Elegy
. Ke dvěma posledně jmenovaným
nutno říci, že tvoří zcela promyšlenou tečku za výběrem
Čarohraní
z
kořenů moravského folklóru. Celé album působí zcela kompaktně, nic v něm
netrčí ani nepropadá příliš nízko.

Booklet zaujme na první pohled a na tentýž pohled slibuje poskytnout vyčerpávající průvodní slovo a obrazový materiál k hudbě na CD. Bohužel
tomu tak není zcela. I když je každé kapele věnována samostatná stránka
s textem a fotografiemi a kontaktními údaji, mnoho dalšího místa
zaujímají překlady do němčiny a angličtiny. Tak již asi nezbylo místo na
to, aby se tam vešly ještě údaje přibližující původ použitých písní.
(...myslím si, že i když se čaruje, ehm, tedy Čarohraje, měl by být znám
původ ingrediencí, i když byly získávány za měsíčné noci...). Ale zřejmě
to ani nebyl záměr vydavatele. Vzhledem k výše uvedenému chápu toto CD
spíše jako jakýsi propagační materiál, směřující za hranice naší folkové

scény, což může mít pro kapely zúčastněné na tomto projektu "dalekosáhlé" důsledky, o což ale právě jde. Pro mě osobně to své důsledky mělo a přestávám se zlobit na své učitele hudby, kteří mě peskovali za nepřesně zahrané party lidových písní. Hledání kořenů má smysl a právě na Moravě máme tu výhodu, že k tomu, abychom něco našli, nemusíme vyvinout nijak extra velké úsilí.

A pokud toto album vzbudilo ještě v nějakém dalším posluchači (a věřím že ano) zájem o způsob, jakým byl moravský folklór a jeho ozvěny uchopen a interpretován, či kam až se jednotliví interpreti při hledání kořenů této muziky dohrabali, splnilo svůj účel, a doporučit jej k poslechu mohu úplně každému.